

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611010143
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1611010143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného V. W. pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 08. septembra 2014 sp. zn. 1T/65/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Tr. poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa obžalovanému

V. W., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom G.
XXX/XX, Q.

podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti E. R. banka, a.s. so sídlom Q. č. XX, XXX XX O., IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 11.112,76.-€ a poškodenej F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. K. č. XXX/XX, Q. škodu vo výške 2.164,81,-€.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/65/2011 z 08.09.2014 bol obžalovaný V. W. uznaný vinným z prečinu zatajania veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 14.03.2008 v čase o 09.35. hod si v Q. na ulici L. G. číslo X v pobočke E. banky prisvojil sumu vo výške 400 000,- Sk, ktorá sa do jeho moci dostala omylom potom, ako mu pracovníčka predmetnej banky vyplatila sumu vo výške 577 000,- Sk namiesto požadovanej sumy 177 000,- Sk, pričom vyplatený rozdiel si ponechal, čím poškodenej E., a.s. spôsobil škodu vo výške 13 277, 60 € (400 000,- Sk),

Podľa § 236 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. j) a 38 ods. 3 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý bol postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti E. R. banka, a.s. so sídlom Q. č. XX, XXX XX O., IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 11.355,56.-€ a poškodenej F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. K. č. XXX/XX, Q. škodu vo výške 2.164,81 .- €.

Samosudca okresného súdu rozsudok odôvodnil tým, že po vyhodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, mal za preukázané, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zatajania veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keď si prisvojil finančnú hotovosť vo výške 13.277 € (400.000,- Sk), ktorá mu bola pracovníčkou banky vyplatená omylom a spôsobil tak spoločnosti E. väčšiu škodu. Skutočnosť, že obžalovanému bola pracovníčkou banky omylom vyplatená finančná hotovosť vo výške 400.000 Sk mal za preukázanú predovšetkým z podkladov predložených bankou ako aj svedeckými výpoveďami pracovníkov banky. V odôvodnení rozsudku podrobne rozobral výpovede svedkov X.. K. Y., D. V., U. V., A. W., U. W., F. J., pplk. H.. Z. I. z hlavného pojednávania vrátane dôkazov, ktoré doplnil na pokyn odvolacieho súdu po zrušení veci. Teda na podklade takto vykonaného dokazovania uviedol: „Súd teda neuveril obrane obžalovaného, že si ani v banke, a ani u manželov V. nevšimol taký značný rozdiel vo finančnej hotovosti a že s peniazmi nijako nemanipuloval. Z tohto dôvodu hodnotil jeho výpoveď ako značne nevierohodnú a účelovú so snahou vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Na proti tomu uveril výpovedi svedka U. V., že im bola zo strany obžalovaného vyplatená dohodnutá suma vo výške 167.000,-Sk, ktorá bola za prítomnosti obžalovaného riadne prepočítaná. Aj napriek nedostatku priamych dôkazov, usúdil, že nepriame dôkazy sú dostačujúce na preukázanie viny obžalovanému a logicky vedú k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak ako je uvedený v tomto rozhodnutí. Takto mal preukázané, že obžalovaný si prisvojil omylom vyplatené peniaze v sume 400.000.-Sk čím poškodenej spoločnosti E. spôsobil väčšiu škodu vo výške 13.277.-€ /400.000.-Sk/. Tým naplnil všetky zákonné znaky prečinu zatajania veci podľa § 236 odsek 1, odsek 2 Tr. zák., ako po stránke objektívnej tak aj subjektívnej, ktorú súd vzhľadom na okolnosti prípadu hodnotil ako priamy úmysel.“

K výroku o treste konštatoval, že vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov, pričom k osobe obžalovaného zistil, že doposiaľ nebol súdne trestaný ani prejednávaný pre priestupok a v mieste bydliska požíva dobrú povesť a preto mu priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle §36 písm. j/ Tr. zák.

Uviedol, že za prečin zatajania veci podľa § 236 odsek 2 Tr. zák. stanovuje Trestný zákon trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 5 rokov a keďže u obžalovaného prevyšovali poľahčujúce okolnosti, súd v zmysle § 38 ods.3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky a 6 mesiacov a obžalovanému súd uložil podmienený trest odňatia slobody s odôvodnením že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život a je predpoklad, že na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebné pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody.

V súlade s výsledkami dokazovania súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody vo výške uplatnenej poškodenými F. J. a E. a.s..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 309 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný V. W., ktoré v mene obžalovaného písomne zdôvodnila obhajkyňa.

V písomných dôvodoch upriamila pozornosť na vyjadrenie obžalovaného, ktorý od počiatku popiera spáchanie žalovaného skutku. Konštatovala, že v danom prípade absentuje subjektívna stránka, pričom poukázala na to, že ak človek neprichádza denne do kontaktu s väčšou sumou peňazí, nemá reálnu možnosť rozpoznať počet a druh bankoviek naukladaných na sebe v jednom balíku a preto nie je možné pripísať vinu za schodok, ktorý v kritický deň v poškodenej pobočke banky vznikol práve obžalovanému. Za podstatné považovala uviesť nasledovné a to:

-že neexistuje žiadny právny predpis, z ktorého klientovi banky vyplýva povinnosť prepočítavať si finančnú hotovosť pri jej výbere z účtu,

-že po opustení banky s finančnou hotovosťou nijako nenakladal (sv. W.)-túto z vrečka svojej bundy prvýkrát vybral až v dome kupujúcich, kde vyložil finančnú hotovosť na stôl a túto následne prepočítavali kupujúci - sv. V. a sv. V.. V kontexte s uvedenými svedkami V. dala do pozornosti rozpory v ich výpovediach,

-že existuje rozpornosť tvrdení vo vyjadreniach D. a U. V. ohľadne nominálnej hodnoty bankoviek ako aj vo výške prijatej sumy,

že nie je možné jednoznačným spôsobom z predloženého kamerového záznamu určiť koľko bankoviek sa v balíku prelepenom páskou a prevzatých obžalovaným nachádzalo, ani akej boli nominálnej hodnoty.

Obhajkyňa tiež uviedla, že priame odstránenie nedostatkov vo výpovedi svedkyne D. V. vzhľadom na jej úmrtie nebolo možné vykonať.

Záverom v mene obžalovaného konštatovala: „Som toho názoru, že v tejto trestnej veci by mal súd uplatniť zásadu in dubio pro reo, ktorá znamená, že ak sa vyskytnú akékoľvek pochybnosti o otázke viny obvineného (resp. obžalovaného), a nemožno tieto pochybnosti rozptýliť ďalšími dôkazmi, treba rozhodnúť v prospech obvineného (resp. obžalovaného). Výsledky prípravného konania ako aj konania na súde nepreukázali dostatočne moju vinu, nakoľko ani z kamerového záznamu, ani zo svedeckých výpovedí jednoznačne nevyplýva, že som si prisvojil finančnú hotovosť vo výške 400.000,- Sk, ktorá sa mala do mojej moci dostať zrejším omylom spôsobeným pracovníčkou banky. Som toho názoru, že súd neodstránil rozpory vo výpovedi sv. D. V. a naďalej existujú minimálne dve skupiny dôkazov, ktoré stoja oproti sebe. Z relevantných zákonných nárokov vyplýva, že pre kvalifikované uznanie viny obžalovaného je nevyhnutné zabezpečiť taký dôkaz, ktorý nám poskytne záver o vine obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností.

Údajné zatajenie sumy 400.000,-Sk nie je žiadnym objektívnym dôkazom verifikované, čo pri aplikácii základných zásad trestného konania pri hodnotení dôkazov (§ 2 ods. 10, 12 Tr. poriadku) zakladá spôsobilosť vyvolať minimálne pochybnosti o vine obžalovaného.

Dovoľujem si tvrdiť, že hodnotením vykonaných dôkazov v ich vzájomnej súvislosti, je možné rovnako dospieť k opačnému záveru, a to k záveru o nevine obžalovaného, pretože jeho tvrdenia v priebehu trestného konania neboli vykonanými dôkazmi kvalifikovane znegované.“

Trvajúc na tom, že vina obžalovanému V. W. nebola preukázaná, navrhla aby krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/65/2011 a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku v spojitosti s § 285 písm. a/, písm. c/ Tr. poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

K dôvodom odvolania sa vyjadrila okresná prokuratúra, ktorá považujúc rozsudok prvostupňového súdu za správny a zákonný, odôvodnenie za podrobné a presvedčivé, navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Tiež sa k dôvodom odvolania vyjadrila aj poškodená F. J., ktorá požiadala odvolací súd, aby všetky skutočnosti a dostupné dôkazy preskúmal a spravodlivo rozhodol. Doplnila, že sa pri vydávaní peňazí pomýlila, bola potrestaná, bola s ňou uzatvorená dohoda o splátkach dlhu, ktorý riadne splatila.

Úvodom je potrebné uviesť, že predložená trestná vec už bola predmetom konania pred odvolacím súdom. Prvotne bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom z 18.02.2013 sp. zn. 1T 65/2011, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Rozsudok bol napadnutým odvolaním obžalovaného a uznesením krajského súdu z 01.10.2013 sp. zn. 3To/82/2013 bol rozsudok zrušený z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd vytýkal súdu prvého stupňa, že dostatočne neodstraňoval rozpory vo výpovedi svedkyne D. z hlavného pojednávania oproti jej výpovedi z prípravného konania ako aj výpovedi svedka U. V., uložil súdu vypočúť vyslúchajúceho vyšetrovateľa PZ npor. Q.. Q. a opätovne vypočúť obžalovaného V. W. ku skutočnosti, či V. odovzdal peniaze aj s páskou, či bol prítomný pri prerátavaní peňazí menovanými a ako vie, že V. pásku, s ktorou boli peniaze prelepené zahodili. Tiež odvolací súd konštatoval, že ohľadom svedkyne D. V. bude potrebné vzhľadom na jej vek zväziť potrebu vyšetrenia duševného stavu.

Prvostupňový súd doplniac dokazovanie tak ako to naznačil odvolací súd rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom zhodne ako v predchádzajúcom rozhodnutí.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného uviedla: „Ja sa pridrižiam písomného zdôvodnenia odvolania zo dňa 17.11.2014. Zastávam názor, že vykonaným dokazovaním nedošlo k ustáleniu viny môjho klienta ani po zrušení veci odvolacím súdom neboli rozpory odstránené i napriek tomu, že súd I. stupňa vypočul i dcéru manželov V., ktorá sa však ani dohadovania ani pri preberaní peňazí nezúčastnila. Jej výpoveď považujem za účelovú v snahe uchrániť pamiatku svojich rodičov. Mám za to, že ani po doplnení dokazovania neboli odstránené rozpory ohľadne výšky kúpnej

ceny, manipulácia s bankovkami, z ktorých časť mala byť zapáskovaná. Nebolo preukázane aký počet sa nachádzal v zapáskovanom balíku a mám za to, že je potrebné konštatovať vážne pochybnosti o protiprávnom správaní môjho klienta a preto navrhujem zrušiť napadnutý rozsudok a môjho klienta spod obžaloby oslobodiť.“

Zástupkyňa krajskej prokuratúry pridržiavajúc sa písomného vyjadrenia okresnej prokuratúry, považujúc rozsudok za správny a zákonný, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená uviedla, že sa pridržiava svojho vyjadrenia, pričom na otázku predsedníčky senátu potvrdila, že záväzok voči E. z titulu dohody o hmotnej zodpovednosti v celej výške splatila.

Obžalovaný právom záverečného návrhu uviedol: „Ja sa pridržiavam prednesu svojej obhajkyne to čo je mi kladné za vinu som neurobil, nijaké peniaze som si neprivlastnil a preto žiadam, aby som bol v celom rozsahu oslobodený.“

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Tr. poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu. Pochybenie však zistil vo výroku o náhrade škody, ktoré napravil vlastným rozhodnutím.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Z predloženej trestnej veci odvolací súd zistil, že Okresnou prokuratúrou Bratislava I pod sp. zn. 2Pv 107/08 dňa 18.04.2011 bola na obžalovaného V. W. podaná obžaloba pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Dokazovanie pred súdom bolo vykonané výsluchom obžalovaného V. W., výsluchom zástupkyne poškodenej E. X., K. Y., svedkov D. V., A. W., U. W., kpt. X. E. Q. a H. R., znalca ppl. H. Z. I. z Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave (ďalej len KEÚ PZ) a prečítaním svedeckej výpovede U. V., oboznámením s odborným vyjadrením KEÚ PZ a priloženým CD nosičom obsahujúci videozáznam z pobočky E. Q., ako aj s ostatným spisovým materiálom a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Krajskému súdu sa žiada pripomenúť, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný V. W. k žalovanému skutku vyhlásil, že je nevinný a potvrdil, že za účelom kúpy záhradnej chatky od V. išiel do banky, kde chcel vybrať zvyšnú sumu 177.000,- Sk. Pracovníčka pokladne sa ho najprv pýtala, v akých bankovkách to chce, keď jej povedal, že mu je to jedno, odrátala mu najprv 77.000,- Sk v rôznych bankovkách v nominálnej hodnote 1.000,- a 5.000,- Sk. Zvyšných 100.000 narátala v čítačke zapáskovala ich s tým, že návrhu bola päťtisícová bankovka. Na jeho požiadanie mu dala obálku, do ktorej si vložil peniaze a takto si ich dal do vnútorného vrečka bundy. Peniaze pred vložením do obálky neprerátaval, dôveroval pracovníčke banky. Po odchode z banky si ešte z bankomatu z iného účtu vybral 2.000,- Sk, ktoré potreboval na poplatok do katastra nehnuteľností. Ešte v ten deň boli s manželkou a dcérou u V., kde im odovzdal peniaze v obálke, pričom on sa venoval dcérke, ktorá bola nervózna a plakala. Po chvíli sa spýtal V., či je všetko v poriadku, či suma zodpovedá kúpnej cene, načo ho oni uistili, že áno a preto

odišli a išli podať vklad do katastra nehnuteľností. Následne sa dozvedel, že v banke mu mali vydať vyššiu sumu peňazí ako požadoval, avšak uvedené nemôže potvrdiť pretože peniaze hneď odovzdal V. tj. boli previazané páskou a takto im ich odovzdal.

Svedkyňa X.. K. Y. vypovedala, že dňa 14.3.2008 bol po zúčtovaní všetkých pokladničných operácií zistený v pobočke banky v Q. schodok vo výške 400.000,-Sk. Na podklade kamerových záznamov bolo zistené, že v prípade obžalovaného pracovníka mu odovzdala balík päťtisícových bankoviek namiesto tisícokunových a v dôsledku toho vznikol tento rozdiel. Konštatovala, že vo všeobecnosti je prax taká, že hotovosť je dodávaná z K. banky W. v balíčkoch po 100 ks a bankovky sú v tomto počte prelepené páskou, na ktorej je vyznačená ich nominálna hodnota. Tieto balíčky sa podľa interných predpisov pred vyplatením klientovi opätovne preratávajú a prelepujú tou istou páskou z K. banky W.. V predmetnej veci zrejme došlo omylom k zámene balíku bankoviek vo vyššej nominálnej hodnote t.j. vo výške 5.000,- Sk. Čítačka bankoviek počíta len počet kusov, nie ich nominálnu hodnotu.

Svedkyňa D. V. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 14.01.2013, kde uviedla, že na predaji záhradnej chaty sa dohodli s manželkou obžalovaného, kúpna cena bola dohodnutá 170.000,- Sk a z tejto sumy im nebola dopredu vyplatená žiadna záloha, peniaze im boli vyplatené naraz v prítomnosti obžalovaného, jeho manželky a jej nebohého manžela. Okrem toho tam bola aj ich malá dcéra, ktorá sa hrala v kuchyni, kde sedeli. Nevie kto peniaze vyložil na stôl, tieto boli položené v strede stola, celá suma bola zložená v bankovkách v nominálnej hodnote 100,- Sk. Bankovky v inej nominálnej hodnote tam neboli a taktiež neboli previazané, ani prelepené, boli voľne položené na sebe. Bankovky prerátala 2x a po nej aj manžel a obidvaja zhodne narátali 170.000,- Sk. Manželka obžalovaného prišla na druhý deň potom, ako im dali peniaze a hovorila, že majú nejaký problém v banke, že tam chýbajú peniaze pokladničke a hovorila, že peniaze, asi majú oni. Ona jej hneď povedala, že to nie je možné, lebo peniaze preratávali pred nimi. Po upozornení na rozpory s jej výpoveďou v prípravnom konaní svedkyňa poprela, že by vypovedala, že peniaze boli previazané páskou, že napočítala sumu 165.000,-Sk, že tam boli len päťtisícové bankovky, že manžel prekrižil každú päťtisícovú bankovku. Nakoľko svedkyňa D. V. dňa 30.12.2013 zomrela, súd na hlavnom pojednávaní konaného dňa 08.09.2004 vypočul ako svedkyňu jej dcéru H. R., ktorá bola jej jedinou dedičkou. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že od svojich rodičov vedela, že záhradu predali manželom W. za 170.000,- Sk z dôvodu, že rodičia už boli starí a ona s manželom záhradu nechceli. Manželia W. im peniaze vyplatili v hotovosti s tým, že si túto sumu prerátavali viackrát. Rodičia jej nespomínali, či im predtým obžalovaný vyplatil nejakú zálohu, ďalej uviedla, že od rodičov vie, že asi po týždni prišiel za nimi p. W. a obvinil ich, že im vyplatil viac peňazí, a že sú zlodeji. Rodičov to veľmi trápilo až do smrti, keďže sa obidvaja považovali za čestných ľudí. Svedkyňa dodala, že v rámci dedičského konania bola predmetom dedičského konania aj vkladná knižka, na ktorej bolo približne 9.000 €.

Z dôvodu značných rozdielov vo výpovedi svedkyne D. V. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, v zmysle inštrukcií krajského súdu, súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.06.2014 vypočul ako svedka kpt. X.. E. Q., ktorý vykonal výsluch svedkyne v prípravnom konaní. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že si spomína, že v tejto veci vykonával procesné úkony, ale vzhľadom na odstup času si už nespomína na žiadne konkrétne skutočnosti s výpoveďou svedkyne D. V..

Vzhľadom na úmrtie svedka U. V. dňa 19.6.2012 bola jeho výpoveď z prípravného konania prečítaná a v tejto uviedol, že záhradu predávali pôvodne za sumu 180.000,- Sk. Potom sme z tejto ceny zľavili a ponúkli ju W. za cenu 170.000,-Sk. P. W. súhlasil s touto cenou a dopredu im dal sumu 3.000,- Sk. Táto suma bola za prepis záhrady. Potom, v piatok prišiel za ním p. W. aj s manželkou, pričom povedal, že má so sebou aj peniaze na kúpu záhrady. Sadli si teda k stolu, vedľa neho sedela manželka a oproti ním p. W. s manželkou. Tiež tam mali svoje dieťa. P. W. vytiahol „na dvakrát“ z vrecka peniaze a položil ich na stôl. Po tom, čo ich položil, tak manželka tieto zobrala a začala ich prepočítavať. Po ich prepočítaní ich posunula k nemu a ich takisto začal počítat takým spôsobom, že bankovky ukladal krížom na seba, kde ukladal dve 5 tisícové bankovky na seba a narátal sumu 165.000,-Sk. Peniaze boli v 5 tisícových bankovkách a bola na nich nejaká páska, ale peniaze neboli pevne zviazané, nakoľko keď manželka tieto zobrala do ruky, tak jej vypadli z tejto pásky. Potom p. W. ešte z vrecka vytiahol 1.000,- Sk a tieto položil na stôl. Chvíľu sa ešte bavili, a potom W. odišli, peniaze však ostali na stole. Tých 165.000,Sk p. W., podľa výpovede svedka vytiahol na dvakrát z vrecka a potom ešte dodal 1.000,-Sk. Boli u nich asi hodinu. Vtedy podpísali aj zmluvu. Peniaze mal doma, tieto použil na rôzne výdaje, kupovali plastové okná a pod.

Svedkyňa A. W., manželka obžalovaného vypovedala, že bola s manželom a s dcérou v banke, keď bol vyberať peniaze. Čakali ho pri stolíku a on bol pri pokladničnej prepážke. Odtiaľ išli najprv do P. Banky vybrať z jej konta 2.000,- Sk a potom išli rovno k V., kde im manžel odovzdal sumu 177.000,- Sk. Tieto peniaze mal manžel uložené v obálke vo vrecku, neskôr ich pani V. prepočítavala a mala ich rozložené na kôpky na stole. Ona ani manžel peniaze predtým neprerátali, keďže hovoril, že v banke ich počítali na elektronickej čítačke. Táto suma sa skladala z päťtisícokorunových a tisícokorunových bankoviek. Videla peniaze rozložené na kôpkach, keďže medzi tým sa musela venovať dcére a od stola odbiehala. Celou cestou k V. manžel s týmito peniazmi nemanipuloval.

Svedkyňa U. W. vypovedala, že dňa 14.03.2008 bol u pani J. na pokladni č. 1 zistený pri uzávierke schodok 400.000,- Sk, pričom nevedeli, ani opakovanými previerkami zistiť, ako k tomuto schodku došlo. Preto požiadala bezpečnostného technika pán B., aby im pomocou kamerového systému pomohol spresniť, kde mohlo k chybe dôjsť a tento previerkou zistil, že sa jednalo o prípad výberu pána W., keďže na kamerovom zázname bolo jasne vidieť, že mu bol odovzdaný najprv balíček 100 ks bankoviek v nominálnej hodnote 5.000,- Sk, a potom mu bolo ručne narátaných 14 ks päťtisícových bankoviek a 7 ks tisícokorunových bankoviek. Obžalovaný si tieto peniaze vložil vzápätí do náprsného vrecka.

Poškodená F. J. vypovedala, že dňa 14.3.2008 pri uzávierke pokladne zistila schodok vo výške 400.000,- Sk. Vôbec nevedela, ako tento schodok vznikol, až na základe kamerového záznamu bolo zistené, že jednému klientovi vydala zle peniaze a to tak, že boli zamenené tisícky za päťtisícky.

V prípravnom konaní bolo KEÚ PZ vypracované odborné vyjadrenie, z ktorého spracovaného na základe CD nosiča, obsahujúceho videozáznam z pobočky E. Q. zo dňa 14.03.2008 v čase okolo 09.35 hod. vyplýva, že z predloženého videosúboru s názvom l'nalac.avi bola zhotovená vytlač obrázkov (Obr. č. 1 - č. 8) dokumentujúcich zaznamenanú podozrivú osobu, ktorá preberala finančnú hotovosť. Detailné zobrazenie prevzatej hotovosti podozrivou osobou a detailné zobrazenie z porovnávacieho videozáznamu dokumentujú obrázky č.9 - č.16, ktoré tvoria Prílohu č. 1 odborného vyjadrenia. Vzhľadom na skutočnosť, že nebolo zistené, či vydávané bankovky boli nové použité alebo ich kombinácia, meranie hrúbky zväzku bankoviek nebolo realizované. V súčasnej dobe nie je možné zabezpečiť nové bankovky nominálnej hodnoty 1.000,Sk a 5.000,- Sk. Meranie hrúbky zväzku bankoviek by vzhľadom na rozlíšenie predloženého videozáznamu nevedelo k empirickým a porovnateľným výsledkom. Detailným skúmaním predloženého sporného videozáznamu bolo zistené, že 14 ks bankoviek nominálnej hodnoty 5.000,- Sk nebolo vydávané v balíčku, ale boli prepočítavané po kusoch priamo pred podozrivou osobou. Z toho dôvodu nebolo porovnávané zobrazenie balíčkov bankoviek (14 ks a 100 ks) s nominálnou hodnotou 5.000,- Sk. Túto skutočnosť dokumentuje upravený sporný videozáznam, ktorý tvorí prílohu č. 2 odborného vyjadrenia. Pre porovnanie veľkosti zväzku bankoviek 100 ks nominálnej hodnoty 5.000,- Sk a 20 ks nominálnej hodnoty 5.000,- Sk bol zhotovený porovnávací videozáznam, ktorý umožňuje vizuálne pozorovať rozdiel medzi zväzkami bankoviek. Zobrazenie porovnávaných zväzkov dokumentujú obrázky č. 17 a č. 18 v Prílohe č. 1 odborného vyjadrenia. Videosúbory s názvom Vystúp Ol.avi (Vystúp 01 slow).avi, ktoré sa nachádzajú na CD-R nosiči (Príloha č. 2) dokumentujú prepočítavanie kusových bankoviek nominálnej hodnoty 5.000,- Sk (14 ks) a nominálnej hodnoty 1.000,- Sk (7 ks). Videosúbor bol vytvorený z predloženého videosúboru malac.avi spomalením záznamu na 50% a vložení čísiel 2-14 a 1-7 podľa dynamických pohybov pracovníčky pobočky, ktorá kusové bankovky prerátavala pred podozrivou osobou.

Svedok pplk. Ing. Z. I., ktorý odborné vyjadrenie vypracoval na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vzhľadom na kvalitu tohto záznamu, nie je možné určiť, či balíček bankoviek obsahuje bankovky rovnakej nominálnej hodnoty, alebo rôznej nominálnej hodnoty.

K odvolacím námietkam obhajoby v tom, že absentuje subjektívna stránka konania, nakoľko pri prečine zatajenia veci sa vyžaduje úmysel a obžalovaný nemal povinnosť prepočítať si finančnú hotovosť pri jej výbere z účtu a ani reálnu možnosť rozpoznať počet a druh bankoviek naukladaných na sebe v jednom balíku a preto nie je možné mu pripísať vinu za schodok, ktorý v kritický deň poškodenej pobočke banky vznikol, krajský súd si v zásade osvojuje skutkové závery súdu prvého stupňa a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj odvolací súd dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom popísanom.

Obžalovaný popiera akékoľvek protiprávne konanie argumentujúc tým, že peniaze, tak ako mu boli v banke odovzdané - v obálke, hneď odniesol manželom V. a týmto peniaze odovzdal. nemal potrebu v banke opätovne prerátavať peniaze, pretože tieto rátala pracovníčka banky na čítačke a on sa spoľahol na pracovníčku. Bol presvedčený, že žiadnych 400000,- Sk na viac nemal vyplatených.

Krajský súd dáva do pozornosti, že zo záznamov kamerového systému je jasne viditeľné, že obžalovanému bol odovzdaný prepáskovaný balíček bankoviek hnedej farby, ktorý vzal do rúk a počas toho, ako pracovníčka banky zvlášť manuálne odrátala ďalšie bankovky hnedej a aj modrej farby, balíček držal v ruke, celú sumu si vložil do obálky a do vnútorného vrečka bundy. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že obžalovaný omylom pracovníčky banky F. J. dostal skutočne 100 ks bankoviek nominálnej hodnoty 5000,- Sk (hnedej farby) a zvlášť odrátaných 14 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 5000,- Sk (hnedej farby) a 7 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 1000,- Sk (modrej farby).

Proti tvrdeniu obžalovaného a jeho manželky, že s peniazmi nemanipuloval po tom, ako ich prevzal z banky stoja vyjadrenia manželov V., ktorí zhodne v prípravnom konaní uviedli, že peniaze prerátavali. Túto skutočnosť potvrdila aj manželka obžalovaného, keď povedala, že peniaze pani V. prepočítala a mala ich rozložené na kôpke na stole. Obaja manželia V. zhodne uviedli, že peniaze po tom, ako ich obžalovaný vyložil na stôl, prerátali, boli tam len bankovky nominálnej hodnoty 5000,- Sk a každý zvlášť narátal sumu 165.000,- Sk, pričom U. V. peniaze rátal tak, že ich križoval na seba, čo potvrdila aj svedkyňa D. V.. Túto skutočnosť svedkyňa V., tj. že peniaze obaja prerátali po odovzdaní obžalovaným potvrdila aj na hlavnom pojednávaní.

Odvolaciemu súdu sa vzhľadom na vyššie uvedené javí nelogickým obhajobná argumentácia obžalovaného, že s peniazmi prevzatými z banky nemanipuloval a tak ako ich prevzal ich odovzdal V., pretože podľa ich vlastných vyjadrení tieto peniaze prepočítali „križovaním bankoviek“ a ak by tam bola suma navýšená o 400000,- Sk, minimálne by si to všimli. Tiež sa javí nedôveryhodným tvrdenie obžalovaného o odovzdaní celej sumy bez manipulovania pretože peniaze odovzdával on sám a je pochybné, že by si nevšimol, aký balík peňazí odovzdáva, keď ich podľa svedkov vyberal z vrečka na dva kráť. Odborným vyjadrením KEÚ PZ bolo preukázané, že je značný rozdiel, keď sa odovzdáva balík bankoviek nominálnej hodnoty 5000,- Sk prepáskovaný v počte 100 kusov a v počte 20 kusov z pohľadu hrúbky balíka. Je potrebné dodať, že samotná manželka obžalovaného potvrdila, že peniaze na stole u V. boli rozložené a títo ich rátali. Je nutné pripomenúť, že manželia V. v prípravnom konaní zhodne potvrdili, že prevzali len čiastku podľa dohody za prevod nehnuteľnosti bez toho, že by táto bola navýšená.

Je pravdou, že svedkyňa D. V. sa inak vyjadrila v prípravnom konaní ako neskôr na hlavnom pojednávaní ohľadne sumy, ktorú získali prevodom nehnuteľnosti a k tejto námietke obhajoby krajský súd dáva do pozornosti, že v čase výsluchu D. V. a U. V. v prípravnom konaní títo vypovedali dňa 10.02.2010 s odstupom dvoch rokov od skutku, pričom svedkyňa v tom čase mala 76 rokov a svedok 78 rokov a na hlavnom pojednávaní D. V. vypovedala dňa 14.01.2013 - 5 rokov od skutku vo veku 79 rokov. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na uvedené sú rozpory v jej výpovediach z pohľadu veku svedkyne a uplynutia času od skutku prípustné a akceptovateľné.

Tiež sa odvolací súd pripája k odôvodneniu rozsudku súdu prvého stupňa ohľadne výroku o uznaní viny, ktoré je rozobraté na strane 7 - 10 napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a na toto zdôvodnenie odkazuje.

Na rozdiel od úvah okresného súdu o spornosti otázky výšky kúpnej ceny za záhradu resp. ďalšieho nakladania s vecou (aj peniazmi), túto odvolací súd nepovažuje za podstatnú z nasledovných dôvodov: Z kamerových záznamov banky je zistiteľné, že obžalovaný prevzal určité množstvo hnedých bankoviek, jednak prepáskovaných a jednak ručne odrátaných a tiež bankoviek modrej farby, pričom podľa svedkov z prostredia pobočky banky sa malo jednať o sumu omylom navýšenú o 400.000,- Sk k sume, ktorú vyberal a požadoval obžalovaný, tj. omylom pracovníčky pobočky banky sa takto navýšená suma dostala do moci obžalovaného, teda obžalovaný vylúčil oprávnenú osobu - banku z dispozície s peniazmi. Nie je teda rozhodné, ako po tom, ako sa vec - peniaze dostala i omylom do jeho moci, s touto skutočne nakladal a či vôbec s ňou nakladal. Odvolací súd zastáva názor, že na poklade vykonaného dokazovania je možné oprávnene konštatovať, že obžalovaný mal dostatok možností spoznať, že suma vyplatených peňazí bankou nezodpovedá jeho požiadavke (bola navýšená o sumu 400.000,- Sk) a tiež

mal možnosť spoznať, že táto majetková hodnota patrí inej osobe - banke a dostala sa do jeho dispozície omylom. Dôkazom - výsluchom svedkov pracovníkov banky a predovšetkým F. J., X.. K. Y. a U. W. bolo preukázané, že suma navýšená o 400.000,-Sk bola bankou obžalovanému vyplatená omylom a následne ďalším dokazovaním výsluchom manželov V. a čiastočne aj manželky obžalovaného A. W. bolo preukázané, že obžalovaný V. W. manželom V. vyplatil sumu 165.000,- Sk po jej prerátaní oboma manželmi a dosvedčení A. W., že títo peniaze skutočne ráтали, boli peniaze uložené na stole. Minimálne pri prerátavaní peňazí by manželia V. zistili, že im bola vyplatená, tj. na stôl položená vyššia suma, ako požadovali za záhradu.

V kontexte s vyššie uvedeným nie je možné ignorovať závery odborného vyjadrenia KEÚ PZ spracovaného na základe CD nosiča, obsahujúceho videozáznam z pobočky E. Q. zo dňa 14.03.2008 v čase okolo 09.35 hod. tj. v čase skutku a tiež správy E. o prešetroení pokladničného schodku u klientskej pracovníčky F. J.j, ktorá vybavovala obžalovaného V. W., pričom podstata jej omylu spočívala v tom, že zamenila balík bankoviek v nominálnej hodnote 100ks/1000,-Sk za 100ks/5000,-Sk.

Krajský súd zhodne ako prvostupňový súd zastáva názor, že obžalovaný V. W. svojim konaním naplnil zákonné znaky prečinu zatajenia vecí podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, pretože si prisvojil cudziu vec (finančné prostriedky vo výške 400.000,-Sk), ktorá sa dostala do jeho moci omylom a spôsobil tak väčšiu škodu.

Vzhľadom na charakter žalovanej trestnej činnosti, motív konania obžalovaného, krajský súd zastáva názor, že uložený trest je súlade s § 34 Tr. zákona.

Teda konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o treste vo vzťahu k obžalovanému, keď s prihliadnutím na zistenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona - tj. viedol pred spáchaním činu riadny život a ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov tj. v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby vymedzenej v § 236 ods.2 Tr. zákona (v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov a 6 mesiacov) a upravenej podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona tj. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu- tj. upravená trestná sadzba je v rozpätí od 6 mesiacov do 42 mesiacov. Uložený trest považuje krajský súd nielen za zákonný ale aj za spravodlivý, ktorý zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatelov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona V tomto smere sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje s úvahami a závermi rozvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k rozhodnutiu o uložení trestu odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, ktorého výkon podmienienečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere dva roky.

Odvolací súd preskúmajúc všetky výroky napadnutého rozsudku zistil nesprávnosť a nezákonnosť vo výroku o náhrade škody v nasledovnom:

Zo spisového materiálu je zistiteľné, že poškodená spoločnosť E. a.s. O. uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 11.355,56 € (tj. 342.097,60,-Sk).

Z dohody o náhrade škody uzatvorenej medzi E. a.s. O. ako zamestnávateľom a F. J. ako zamestnancom je zrejmé, že strany uzatvorili dohodu z titulu vzniku škody vo výške 400.000,-Sk nesprávnym postupom pracovníčky F. J., o náhrade škody vo výške 65.217,-Sk (2.164,81,-€), ktorú škodu následne F. J. uplatnila voči obžalovanému.

V odvolacom konaní poškodená F. J. prehlásila, že celý záväzok voči E. a.s. O. (tj. 2.164,81,-€) splatila a preto krajský súd pristúpil ku korekcii výroku o náhrade škody uplatnenej E. a.s. vo vzťahu k obžalovanému V. W. tak, že tomuto uložil povinnosť nahradiť E. a.s. O. škodu vo výške 11.112,76,-€ (tj. 334.783,01,-Sk).

Teda rozsudkom odvolacieho súdu bola obžalovanému V. W. uložená povinnosť nahradiť poškodeným škodu spolu vo výške 13.277,57,-€, čo zodpovedá sume 400.000,07,-Sk.

Krajský súd zastáva názor, že takýto výrok o náhrade škody je správny a zodpovedá zákonu, pričom ho napravil na podklade odvolania obžalovaného V. a korekcia výroku je v jeho prospech.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.